

Sone

MOTTATT

19 JUNI 1986

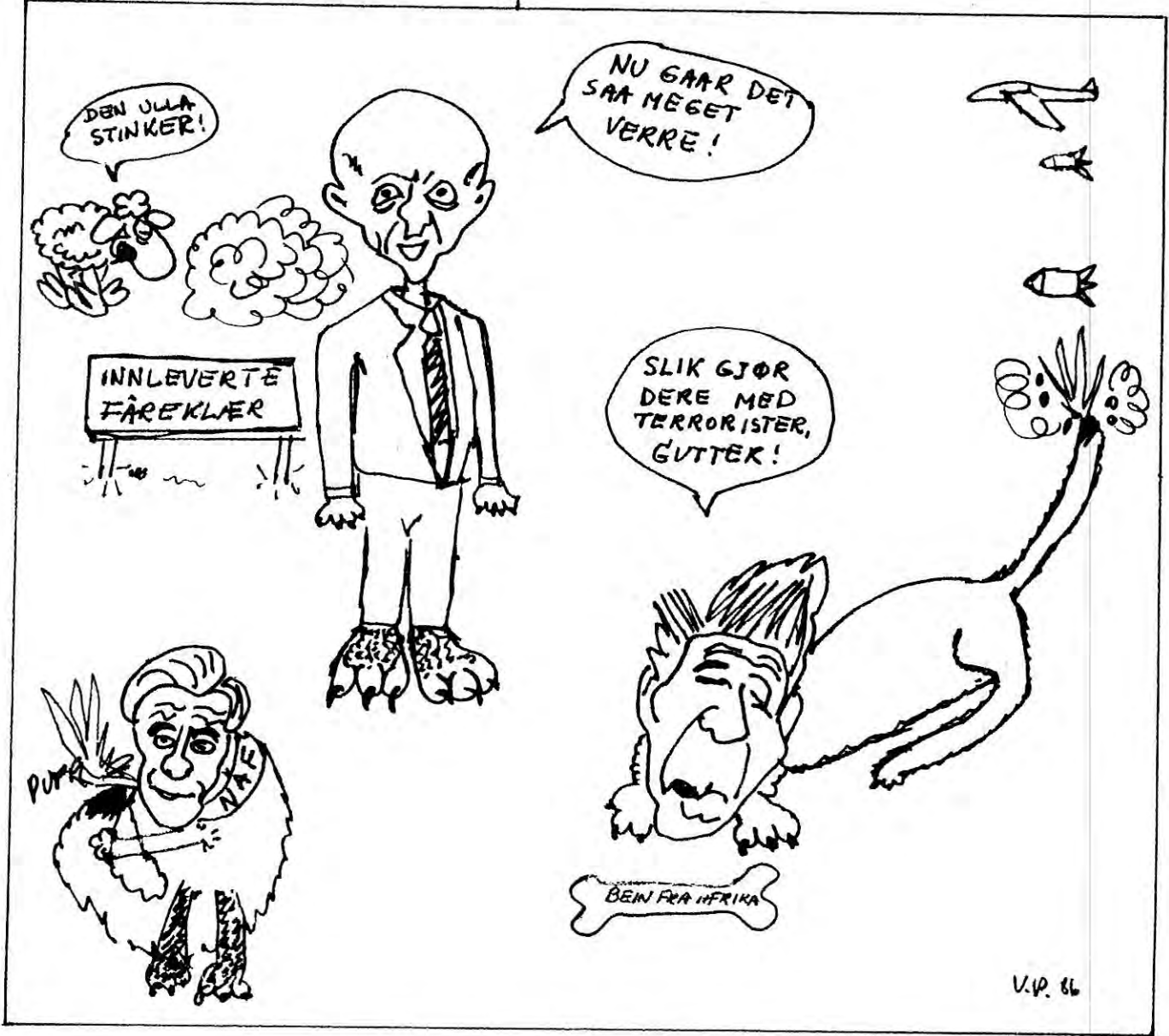
GÅ PÅ

FYLKESAVIS FOR AKP-ML I TELEMARK

NR 5 1986

DEBATT OG MELDINGER.

AV OG TIL ER DET HARDT
Å VERE ULVER I FÅREKLÆR!

V. 19. 86

GÅPÅ-LEDEREN.

I forrige "Gå På" gikk vi "fem på". Ei uke før NAF kasta store deler av LO ut i lockout, skreiv vi en leder om forhandlingene i offentlig sektor. Likevel mener vi lederen inneholdt riktige standpunkter på hvorfor fylkespartiet må korrigere arbeidet sitt med tariffoppgjøra i offentlig sektor. Her jobber minst halvparten av partiets medlemmer og sympatisører, her finner vi kvinnene i arbeiderklassen, og her har de vist stor kampvilje på forhånd. Disse fakta har til nå overhodet ikke satt spor i prioriteringene til fylkespartiet. Mai-måned vil gi oss muligheter til å rette på dette!

En streik eller en lockout bør være et automatisk varselsignal for partiet til å mobilisere medlemmene til innsats. Lockout-opplegget til NAF var skreddersydd for å teste partiet i forhold til langtidsplanen. Partiet og Klassekampen blei satt på prøve mht. å utvikle politikk og ta initiativer. Klassekampen besto prøven, omlegginga til streikeavis var bra. Partiet kom for seint igang. Først etter ei uke fikk vi sving på sakene med spredning av avisa, oppsøking av streikemøter, utvikling av linjer osv.

For at vi skal komme tidlig på offensiven ved neste korsvei, har DSAU bestemt at disse retningslinjene skal gjelde for resten av tariffoppgjøret:

1. Ved ny streik eller lockout i dette tariffoppgjøret skal lagsstyrene straks innkalle til lagsmøte.
2. I lag med medlemmer som kan komme ut i streik i løpet av mai, må lagsstyret straks gå gjennom situasjonen lokalt med disse medlemmene.
3. Studer tariffstoffet i KK hver dag!

Sommerinnsamling.

Også i år blir det sommerinnsamling. Startskuddet gikk formelt 1. mai, og midlene er tenkt å gå til Partiskolen. 20 % + overoppylling beholdes lokalt.

Målsettingene for Telemark er:

Notodden	: 2000 pr avdeling.
Skien	: 2000 pr avdeling.
Porsgrunn	: 4000.
Bamble	: 3000.
Andre	: 500.

KLASSEKAMPEN - SPALTA .

KK-året er inne i "fase 2" - en mellomfase før høstoffensiven starter lørdag 30. august. Noen hvileperiode blir det ikke. Sjøl om vinterkampanja gikk i mål, ble den i hovedsak gjennomført "på den vanlige måten". Nå har vi bedre tid til å gjennomdrøfte hva som må gjøres for å få til den politiske omstillinga av partiet som er hovedmålet med KK-året, oppsummere hvor langt vi har kommet i å utvikle KK i forhold til nye målgrupper osv. Høstoffensiven må forberedes nå!

Den organisatoriske ramma for resten av KK-året er slik: I løpet av mai vil DSAU ta en runde til alle lagsstyra for å gå gjennom lokale partiplaner. Med utgangspunkt i erfaringene fra lockouten vil vi sammen med lagsstyra oppsummere hvordan de sjøl leda laget, hvordan KK blei brukt internt til å mobilisere medlemmene, om vi fikk flere aktivister blant medlemmene, om det blei utvikla nye metoder for å spre avisa og om vi nådde fram til nye grupper.

Videre skal SK før sommeren ha en landskonferanse for DS'enes KK-ansvarlige. Vi skal sjøl ha en distriktskonferanse lagsledere og KK-ansvarlige i august. Samme måned må laga ha lagsmøte hvor de går gjennom sitt eget opplegg for høstoffensiven. Men sitt ikke å vent på at det skal dale gode ideer ned i fanget. For å låne et slagord fra idrettsspråket: "en lagseier er avhengig av at alle tar ansvar".

Samtidig som "fase 2" skal forberede høstoffensiven politisk, er det særlig to områder i det faste KK-arbeidet vi må holde fast på nå:

1. Fornyingsarbeidet. Ca 2/3 av de abonnentene vi verva i vinterkampanja kom i slutten av februar og begynnelsen av mars. Det betyr at månedskiftet mai/juni blir en kritisk fase mht. hvor høyt evt. lavt nivå vi starter på i høstoffensiven. Alle lag pålegges derfor å gjennomføre en intensiv fornyingskampanje i uke 23 (2. - 7. juni).

2. Løssalget. Vi kom opp på et bra nivå under lockouten. Det må vi holde på lengst mulig utover sommeren. Av erfaring vet vi at det noen steder bryter nesten sammen i ferien. For KK betyr det økonomisk tap. For partiet betyr det at vi mister vårt ansikt utad i denne tida. Det må sikres at avisa blir solgt på gata hver lørdag i hele sommer i Skien Porsgrunn, Langesund og Notodden.

S TUDI ESPALTA - DENNE GANG OM HVORDAN VI SKAL UTNYTTE KRABYS BOMMERT TIL Å LÆRE LITT MER OM MARXISTISK FILOSOFI:

Kraby og Co. hensikt med sin lock-out var å gi fagbevegelsen en knekk. I Vest-Europa er arbeidsgiverene på offensiven. Kraby ønska å gå i fotefarene til Maggie og den gale hund i USA. Men han snubla i sine egne bein på startsreken." Makt gjør dum " som tyskerne sier.

Idyllen sprakk. I en ukes tid fikk folk et lite glimt inn i en bitter framtid med skjerpa klassekamp. En ukes skole i samfunnskunnskap. En farbevegelse - innretta på fred og forhandlinger - ble brått kasta ut i klassekamp. Pampene vrei seg, organiseringa på grunnplanet i LO kom i gang på alvor. Sosialdemokratene liker ikke folk i bevegelse. De hjalp Kraby opp før han slo nesa mot bakken og pussa støvet av jakkekraven hans. De utnyttta ikke situasjon til å gi NAF en real trøkk. Karby kommer igjen!

Utnyttta AKP situasjonen? Vår oppgave var todelt: 1) Å avsløre at " ett deler seg i to " - at i vårt samfunn er ikke klassekampen dø selv om den forlengst er avliva av lederskribentene i alle aviser(uten vår egen). 2) Å avsløre klassesamarbeidslinja.

Allment sett kan vi si at partiets oppgave er å ta utgangspunkt i folks kunnskaper om samfunnet som i første omgang er basert på sanseinntrykk. Men det er ikke nok. Men vi må prøve å drive kunnskapen opp på et høyere plan fra det sansemessige til det begrepsmessige, fra inntrykk til tanker. Dette er en erkjennelsesprosess - en prosess der mange har mye å lære av oss og der vi har mye å lære av folk flest. Men det viktigste for oss marxister er å forandre verden. Gjennom studiesirkler og propaganda vil både vi og folk rundt oss skaffe seg kunnskaper om lov-messigheten i verden, om mekanismene i kapitalismen. Men dette blir bare halvvegse kunnskaper om de ikke brukes aktivt for å slåaa for å få det norske folket til å bryte med kapitalismens onde sirkel av krig og krise. Bare i praksis kan vi vise om teoriene våre stemmer.

Som du forstår, dette lille episteket er skrevet som gratisreklame for filosofikurset vi nå kjører for fullt i partiskolen i Telemark. Filosofi er ikke så fjernt!

Fjale Furudasi kasserev:

Flere kjendisar les "Gå På."

VI HADDE EN LOCK-OUT, MEN DEN BLEI MERKELEG RASKT AVBLÅST, OG AKP-ARAR OG ANDRE STRATEGAR SIT NÅ OG ANALYSERER KVIFOR. DET HAR M.A. VORE FEIKA PÅ AT NAF IKKJE VAR FØREBUDE OG AT DEI SNUBLA I EIGNE BEIN. OG DET VIKTIGASTE I EIN ARBEIDSKAMP IDAG ER KVA OPINIONEN MEINER, SLIK AT DET I RØYNDA ER EIN KAMP I MEDIA. OG HER ER ALLE KNEP LOVLEGE FRÅ KAVIAR TIL OLAV GRAN OLS-SON. DE TENKJER SJØLVSAKT AT Å RAMME VG OG AFTENPOSTEN VAR DET DUMMASTE NAF KUNNE FINNE PÅ.

MEN DETTE VAR BARE SMATTERIER I HØVE TIL KVA SOM VAR I GJERE. STOR MASSERØRSLE MOT LOCK-OUTEN OG KORKJE KRÅBY ELLER LO TRIVAS MED MASSANE I RØRSLE, SÅ HER GJALT DET Å BLI SAMS. FOR DET SOM VILLE SKJE VAR AT MELODI GRAND PRIX VILLE GÅ FLØYTEN. IKKJE P.G.A. MANGEL PÅ HOTELLPLASS. TUSBERG HADDE ALT UTARBEIDA TURNUSLISTER BLANT HOTELLEIGARAR OG NRK-LEIING FOR Å TA SEG AV OPPVASK OG SENGESTELL.

NEI, EI HANDFULL SNEKKARAR I GRIEGHALLEN SOM MEINTE AT KNIKSEN OG IKKJE Å SE KLEVELAND SKULLE LEDE SHOWET BRYDDE SEG IKKJE OM Å ARBEIDE TRASS I DISPENSASJON. OG DER STOD DET. ENDELEG HADDE NOREG VUNNE GRAND PRIX OG SÅ SKULLE EIT TARVELEG LØNSOPPGJER STOGGE ÅRETS VIKTIGASTE HENDING.

HELDIGVIS VAR SKYTØEN SITT AVSVAR VAKSEN OG FEKK RODD DET HEILE I LAND ETTERAT AMATØRANE MEST HADDE FORKLUDRA DET HEILE. OG KANSKJE UTLØYST REVOLUSJONEN? DETTE VAR ALTSÅ ARBEIDSKAMPEN DET VAR SÅ MYKJE SNAKK OM. SANNINGÅ ER AT SKAL FOLK REAGERE MÅ DET HA NOKO MED TV OG KJENDISAR Å GJERE T.D. VED Å TA BORT GRAND PRIX, DYNASTIET ELLER FALCON CREST.

APROPOS KJENDISAR OG BERGEN. FLEIRE KJENDISAR LES GÅ PÅ. I ALLE FALL MÅ JAN EGGUM HA LEST MINE KASERIER OM DET NYE MENNESKET. FOR VISA HANS "EN LANDSBY" ER SOM EI SPEGLING AV MINE SOSIALISTISKE DRAUMAR. SJÅ FOR DYKK: HAN OG HO SIT MIDT PÅ DAGEN I EIN LANDSBY PÅ KAFESJØLVSAKT (EGGUM SKRIV ALLE VISENE SINE PÅ KAFE OG NÅ BUR HAN VISST DER OG,

INTERNT SLADDER). DEI TRENG IKKJE ARBEIDE OG DET LIKE LUKKELEGE FOLKET SPRING FRÅ OG TIL OG SKJENKAR I VIN. "....OG VI SITTER HER EG OG DU, OG OM NOKON ABSOLUTT VIL HA DEG BLIR IKKJE EG SJALU." "....OG DET ER IKKJE GULLET SOM TREKKER/ HVIS DU GJERNE VIL BLI -----SNEKKER." Å DETTE ER SÅ FINT, SÅ RIKTIG, SÅ PROGRESSIVT. HØYR VISA SJØLV.

FJALE FURUDASI
AMALGANMOTSTANDER.

KLASSEANALYSE

Årsaken til at jeg belyser spørsmålet om klassetilhørighet så grundig er for å få et felles fundament å diskutere ut ifra. Dessuten er det som jeg skrev sist avgjørende for å forstå dynamikken i samfunnet. Det var fru x som starta denne diskusjonen på husmorsspørsmålet, og S. [redacted] hekta seg på denne. Jeg er derfor glad for å ha lyktes i mitt forsett med å være så grundig, og at S. [redacted] er enig i at familien er en økonomisk grunnenhet i dagens samfunn. Håper fru x og alle andre mener det samme, men er dere også inneforstått med hva dette betyr?

Det betyr at innafor denne enheten tilhører alle det samme sosiale lag, de er avhengig av den samme økonomiske basisen. Da stemmer ikke klasseanalysene som trykkes i Røde Fane, tall fra arbeiderkonferansen i Trondheim osv. Jeg har sett studiesirkler fra Partiet der husmødre og skoleelever settes i egne klasser på sida av den vanlige klasseinndelinga. Eller disse gruppene blir unntatt i statistikken. Hvem er det som usynliggjør kvinnene?

Jeg bruker et abstrakt begrep som objektive interesser og det ligger i sakens natur at det er et noe upresist begrep. Men når en feilplasserer over halvparten av befolkningen, kaller jeg det virkelig upresist. Enkelt kan det sies at når ei husmor tar seg jobb utvides ikke arbeiderklassen med 1 person. (Spørsmålet er snarere om småborgerskapet utvides med 2).

For idag presses grunnenheten, familien, til å arbeide fler timer for å klare seg. Slik jeg ser det er dette en reaksjonær utvikling og jeg vil stille motkrav. Som altså går ut på å bedre økonomien til familiene. Dette mener S. [redacted] er skivebom.

Som en digresjon kan jeg nevne at S. [redacted] også er talsmann for "det åpne samfunn" med de angrep på normalarbeidsdagen og familielivet dette medfører.

Her viser det seg altså at en "liten" uenighet (flisespikking) i teorien fører til to vidt forskjellige syn i praksis. Og det er i praksis en kan teste om en teori er rett eller skivebom.

Liksom parola "Kvinnelig verneplikt" er egna til å skille mellom virkelig likestilling og skvalder, mener jeg at krav om omsorgslønn (i en eller annen variant) er egna til å skilla mellom en egna familiepolitikk og ikke.

Fru x har ikke villet svare på hva ho mener om omsorgslønnskrevet og S. [redacted] kaller det skivebom. Jeg tolker det dithen at de ikke vil svare, men nå krever jeg svar. For fru x og S. [redacted] dere kan ikke si til f.eks tanta deres som steller bestemor: "Du kan ikke få lønn for det for da vil ikke samfunnet bygge sykehjem og kvinnene vil bli hindret fra å komme ut i arbeidslivet." Omsorgslønnskrevet blir reist og vi må velge side.

Jeg påstår at vi står i fare for å lage en politikk for småborgerskapet og de privilegerte delene av arbeiderklassen. Jeg gjentar: vi står i fare for å få et samfunn der vi får familier med 2 relativt høye inntekter og familier som må greie seg med mindre enn før.

Det står ikke noen hundretusen jobber å venter på ufaglært arbeidskraft. Tvert om er det den slags jobber som blir rasjonalisert bort.

Kapitalismen er reaksjonær — og jeg er ikke hans profet.
V. P.

Familiepolitikk:

Hvorfor Parola "oppløs familien" er ei gæern parole.

Jeg mener at parola i beste fall ikke dekker det den er ment å inneholde og i verste fall er uttrykk for en idealistisk politikk a la firebanden, d.v.s. å legge hovedvekten på produksjonsforholda.

Slik jeg ser det blei parola vedtatt som et resultat av kvinneopprøret å partiet. Siden har talskvinner og menn forsøkt å gjøre den spiselig for oss andre. De forklarer den omtrent som S■■■■ gjør det, at det er snakk om økonomisk frigjøring. Jeg vil henvise til artikkler i bl.a. Røde Fane og Kvinnejournalen der Jorunn Guldbransen og Kjersti Ericsson er påfallende blodfattige i forhold til andre som uttaler seg om emnet.

Om "oppløs familien" skulle bety det S■■■■, Jorunn og Kjersti sier, ville jeg ha valgt ord som dekker innholdet. Ellers får en jo en diskusjon om ordlyden istedet for innholdet. Vi sier ikke "knus staten" (det er det anarkistene som sier). Vi sier at grunnlaget for staten vil falle bort.

Parola "oppløs familien" er uttrykk for en aktiv politikk, og det var slik det var ment også fra dem som reiste ho, trur jeg. Og at partiet gjør overslag i denne retning ser vi daglig.

Partiet mangler en familiepolitikk for norsk hverdag som er tufta på økonomiske realiteter, her innbefatta klassespørsmål. Når familien omtales i f.eks Klassekampen er det i harselerende vendinger som: "det lille lune redet", "varmestuer for menn", arnested for vold og overgrep", etc.

Jeg mener det er en kulturkollisjon ute å går, og at Partiets utspill gjenspeiler en sosial skeiv rekruttering. Vidre er markedsføringa av synspunkter lettere fra Oslo, spesielt når det småborgerlige "Materialisten" er det organ som legger opp løpet.

Jeg vil minne om at familien er en økonomisk grunnenhet. Det er altså mer som forener enn som skiller. Det er et idealistisk syn å se på familien som en tilfeldig samlivsform mellom enkelt-individer. Familien har en lang historie bak seg, og har tilpasset seg den økonomiske utviklingen.

Familien er idag fortsatt nødvendig for produksjon og reproduksjon for flertallet av folket. At det legges for lite vekt på den produserende sida har jeg kritisert før og kalla et luksussyn.

Småborgerne har en hang til å individualisere samliv, gjøre eksperimenter og i det hele gå veldig opp i privatlivet sitt. Dette er læmende for den politiske kampen. Å se på produksjonsforholda som hovedsida i den historiske utviklinga har nøye samband med dette.

"Oppløs familien" er ingen dagsparole. Familiespørsmål er en motsigelse i folket og blant dem som skal gjennomføre sosialismen holder flertallet på denne samlivsformen. Jeg går utifra at ■■■■ og andre ikke vil forby familien etter revolusjonen.

Hvis ikke må vi for å få gjennomført standpunktene våre ha flertall for det i det samme folket. Og for å få det må vi diskutere og overbevise folk om at vi har rett. Og enda viktigere er det at den økonomiske politikken er slik at standpunktene våre lar seg gjennomføre.

Altså omtrent som idag, bare det at det er Høyre som har regjeringsmakta og ikke vi. Bort med utopiene.

V. P.